52e jaar. — Nr 81. Zaterdag, 8 Juli 1905.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr.	per jaar.
Twee - -	5	-
Een - -	4	-

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 8 JULI 1905.

VAN ALLES WAT.

De liberalen zijn de mannen van vrijheid voor iedereen, in alles en overal.

Iedereen moet vrij gelaten worden in zijn gedacht en in zijne opvoeding..... maar er zou moeten een *verplichtend* geuzenonderwijs gegeven worden, en alle vrij, godsdienstig onderwijs zou moeten ten gronde toe uitgeroeid worden !

* * *

Iedereen zou moeten vrij zijn, in het kiezen der leermeesters van zijne kinders; maar geene andere *leermeesters dan goddelooze* zouden mogen onderwijzen ; deze alleen zijn bekwaam ; als men niet goddeloos is, kan men volgens de liberalen geene geleerdheid, geen verstand hebben !

* * *

Iedereen zou moeten vrij gelaten worden in zijne godsdienstige gevoelens, zelfs de bedienden van den Staat, maar deze, die naar de Mis gaan, die nederknielen als de berechting voorbijgaat, die binst de Meimaand gaan zingen in het lot, deze *moeten achteruit* gesteld worden, mogen geene verhooging van bediening bekomen.

* * *

Iedereen moet vrij gelaten worden in het deelmaken van maatschappijen of genootschappen, maar de pachters van liberale eigenaars mogen hunne dochters geene leden laten worden der congregatie van O. L. Vrouw.

* * *

Iedereen moet vrij zijn van zijn gedacht te betoogen ; de omwentelaars zelve moeten recht hebben de straten te doortrekken al tierend en verwenschend tegen een bestier; — al den oproep schreeuwen tot onlust en opstand, maar geloovigen zouden geene vreedzame processien mogen doen, waarin zij bidden en gewijde zangen zingen !

* * *

De arme moet geëerbiedigd worden in zijne denkwijze, maar hij moet vooruit en vooral zijne kinders naar de geuzenschool zenden, anders mag hij sterven van honger !

* * *

De godsdienst moet vrij gelaten worden, maar men moet de kerken stelen, de kloosters plunderen — en al *het kloosteren kerkegoed in omloop brengen* (volgens redevoering van Buyl) !

* * *

De pastoor moet vrij zijn in zijne Kerk ! Maar hij mag niet prediken over het kwaad, de misbruiken, de ondeugd, de hoofdzonden ; dat ware de vrijheid van andersdenkenden krenken !

* * *

Iedereen moet vrij zijn, en geen dwang, op gelijk welke wijze, mag geoefend worden op gelijk welken burger, maar de vrije burger moet toch verplicht worden naar 't leger op te trekken : alleman moet soldaat worden ; als iedereen verplicht wordt en een juk draagt, dan alleen immers bestaat er vrijheid voor iedereen !

* * *

Iedereen moet vrij zijn, maar in vaderlandsche feesten mogen geene kinders deel nemen van vrije en katholieke scholen ; in het uitdeelen van stadsgunsten, van soep en kleeren moeten de arme kinders van de vrije scholen onverbiddelijk uitgesloten worden !

* * *

Kijkt waar gij wilt ; onderzoekt wat gij wilt, dusdanig zult gij de vrijheid vinden welke de liberalen voorstaan !

Toen zij aan 't bewind waren, hebben zij nooit anders gehandeld ! Zij kunnen geen enkel voorbeeld aanhalen van onpartijdigheid !

In de steden waar zij meester zijn, Gent, Brussel, Antwerpen, wordt de vrijheid onveranderlijk in dien zin verstaan en toegepast. Die het niet zien, zijn stekelblind ; die het anders beweren, zijn leugenaars of onnoozelaars !

Feesten te Maastricht.

Op handige wijze tracht men in Maestricht te profiteeren van den grooten trek van dezen zomer naar Luik en zijn tentoonstelling.

Door juist dit jaar groote feesten te organiseeren zal men er in slagen duizenden vreemdelingen die zich nu toch opgemaakt hebben om naar 't zuiden te reizen, voor een of meerdere dagen naar Maestricht te lokken.

Want de vreemdelingen zullen er tuk op zijn zoo geheel en-passant van een schouwspel te kunnen genieten, wat zoo zelden — vooral in ons land — geboden wordt.

En dit te eer, daar men met opzet de maand Augustus — de maand van vacanties en vacantiekaarten — gekozen heeft en daarbij nog speciaal een dag, welke voor Maestricht toch reeds een der interressantste is van geheel het jaar : de « hooge » Lieve-Vrouw-dag nl., waarop in den ochtend de van oudsher vermaarde Lieve-Vronwe-processie met al haar pracht en praal uittrekt in de op echt Zuidelijken trant versierde straten, terwijl dan des middags de groote cortège trekken zal.

Het is een historische optocht, die men gaat geven en daar de grijze stad van St-Servaas zoo eenig rijk is aan historische gegevens en men met groote pietèit er naar gestreeld heeft de voor Maastricht meest belangrijke geschiedkundige feiten-historie getrouw weer te geven — zoo kan men van de Maastrichtenaren verwachten, dat zij inderdaad een grootsche betooging zullen weten te scheppen.

Maastricht toch heeft zich sinds eeuwen een vermaardheid verworven met zijne optochten.

Wellicht geen stad in ons vaderland, waar voor zulk een demonstratie eendrachtiger door patroon en werkman, door wereldlijke en geestelijke autoriteiten wordt samengewerkt.

De Maestrichtsche processies zijn daar om deze bewering telkenjare te bevestigen en de uitvoerige beschrijvingen van de feesten en optochten door de geschiedschrijvers te boek gesteld, bewijzen 't voor wat betreft het verleden.

Hoeveel te meer mag nu verwacht worden, dat de grootsche plannen goed zullen slagen, wanneer men verneemt, dat niet minder dan twee en twintig vereenigingen (waaronder er zijn van meer dan 200 werkende leden) hun daadwerkelijken steun hebben toegezegd.

Nu zich een eerecomité gevormd heeft, omvattende alle autoriteiten van de stad en bovendien nog eenige uit de provincie en van verre, met aan 't hoofd Zijne Excellentie de Commissaris der Koningin.

Nu het gemeentebestuur door een vorstelijke gift het uitvoerend comité heeft in staat gesteld de economisch zwakkere vereenigingen financieel te steunen om toch vooral een harmonisch geheel te vormen.

Op 't oogenblik is men verzekerd van pl. m. 1000 deelnemers, plus 6 harmonieën en een groot aantal praalwagens, aan sommigen waarvan nu reeds maanden is gewerkt.

Inderdaad alles doet voorzien, dat 13 en 15 Augustus, de twee dagen waarop de stoet trekken zal, dagen zullen zijn voor Maestricht van groote beteekenis — dagen waarop geen bezoeker van de Luiksche tentoonstelling en van Limburgsch Geuldal zal verzuimen op te gaan naar de toch reeds een bezoek zoo overwaarde St-Servatiusstad.

Provinciale Raad van Limburg.

Dinsdag 4 Juni, had de openingszitting plaats van den Provincialen Raad van Limburg, voor den zittijd van 1905.

Aan het bureel nemen plaats de HH. : Dr Willems, ouderdomsdeken, voorzitter ; Lathouwers en Schaetzen, secretarissen.

M. de Gouverneur en de provinciale griffier wonen de zitting bij.

Om 10 1/2 uren wordt de zitting geopend en het woord gegeven aan het achtbaar opperhoofd der provincie. De redevoering van M. den Gouverneur handelt over den werkersstand. Van af de middeleeuwen, geeft de redenaar een kort overzicht van wat in die tijden de toestand was van den werkman tegenover zijn patroon, tegenover zijns gelijken.

Dan schildert hij den toestand gesproten uit de Fransche omweteling van het jaar 1790, waar de werkman geheel aan zijn eigen was overgelaten. Vervolgens toont hij hoe sedert het ontstaan van het onafhankelijk België en bijzonderlijk hoe in de laatste jaren de openbare besturen den toestand der werkende klassen verbeteren. Hij somt de talrijke wetten en reglementen op welke in voege gebracht zijn om tot dat doel te geraken.

Bij 't ontginnen der koolmijnen zal eene gansch nieuwe bevolking zich bij de onze voegen, gaat de redenaar voort. Trachten wij van nu af reeds al de werken te stichten, opdat als die werkleiden zullen komen, zij slechts hoeven bij te treden om de meest mogelijke voordeelen uit de werkmanswetten te trekken.

M. de Gouverneur eindigt zijne rede met de herinnering van het feestvieren der 75e onafhankelijkheid van België. Al de Limburgers zullen eensgezind, zonder onderscheid van partij, Zijne Majesteit den Koning groeten bij zijn bezoek aan de hoofdplaats der provincie.

Richten wij, in 't midden der feesten, onze oogen naar de toekomst, volgen wij de voorbeelden van Zijne Majesteit en laat ons allen eensgezind werken om de toekomst onzer provincie door krachtige en duurzame steunpunten te verzekeren.

In naam des Konings verklaart de Gouverneur den gewonen zittijd van den provincialen Raad voor 1905, geopend en hij eindigt met den kreet « Leve de Koning. »

Deze zoo prachtige en nuttige redevoering wordt door al de leden toegejuicht.

M. Willems, voorzitter, bedankt M. de Gouverneur voor zijne rede en stelt voor deze te doen drukken.

(Aangenomen).

Eene commissie van 7 leden wordt benoemd om de kiezing van Achel te onderzoeken.

Deze vergadert dadelijk en na onderzoek stelt M. de Menten, verslaggever der commissie, voor de kiezing van M. graaf Cornet de Peissant goed te keuren. Deze legt den eed af.

De Raad gaat over tot de samenstelling van het bureel. Worden gekozen : voorzitter : M. ridder de Borman ; onder-voorzitter : M. Van Hamont ; secretarissen : de HH. baron de Villenfagne en Geelen. Deze heeren bedanken grootelijks voor de hun aangedane eer en zullen hunne beste krachten ten dienste van den Raad stellen.

Onder toejuichingen der vergadering neemt het definitief bureel plaats, en M. de Borman ombelst den ouderdomsdeken.

M. de Borman bedankt het voorloopig bureel en bijzonderlijk M. Willems ouderdomsdeken, welke de eenige is die de dagen van 1830 beleefd heeft. M. de voorzitter maakt in eenige hartelijke woorden den lof van M. Dr Willems welke zijn leven aan de wetenschap gewijd heeft.

(Toejuichingen).

Briefwisseling.

De Leden van den Hoofdraad voor Limburg van den Belgischen Boerenbond komen aan onzen hooggeachten Volksvertegenwoordiger, **M. Helleputte,** den volgenden brief te zenden :

Geachte heer Deken der Boerengilde,

Als leden van den Hoofdraad van den Belgischen Boerenbond, rekenen wij het ons tot plicht uwe aandacht te trekken op de lasterachtige aanvallen, die sedert eenigen tijd in omloop gebracht worden tegen de aandeelhouders van de Aan- en Verkoopvennootschappen van onzen Belgischen Boerenbond.

Volgens bedoelde aantijgingen zouden de aandeelhouders dezer Vennootschap en bijzonder onze gevierde Hoofdmannen Heeren Helleputte en Schollaert woekerachtige winsten opstrijken.

Het is UEd. en al de leden uwer gilde overbekend dat de Aan- en Verkoopvennootschap niets anders is dan eene der afdeelingen van onzen machtigen Belgischen Boerenbond onder vorm van wettige « *Naamlooze Maatschappij* » opgericht.

Deze afdeeling was verplicht deze soort van wettigen voornaam te nemen uit reden onzer gebrekkelijke wetgeving op de beroepsvereenigingen.

De Hoofdraad van den Belgischen Boerenbond bestaat uit d e r t i g leden, uit alle gouwen van 't Vlaamsche land, uit alle klassen der maatschappij. — Iedere provincie is er vertegenwoordigd. Al wat er in den Belgischen Boerenbond omgaat wordt dien Raad voorgelegd, wordt daar besproken en beslist. Alle rekeningen van alle afdeelingen van den Boerenbond worden jaarlijks den Hoofdraad aangeboden, hem tot onderzoek en keuring onderworpen.

Daar wij de eer hebben de gilden van Limburg in gemelden Hoofdraad te vertegenwoordigen en daardoor beter dan wie ook in staat zijn den waren, wezentlijken en innigen toestand van den Boerenbond te kennen, rekenen wij het ons eene Ambts- en gewetensplicht verzet aan te teekenen tegen de laffe en valsche aanvallen waarvan de aandeelhouders der Aan- en Verkoopvennootschap het voorwerp zijn.

Wij bevestigen dat geen enkel der aandeelhouders sedert de stichting der Vennootschap ooit meer dan 3 1/2 ten honderd van zijn gestorte goed heeft opgetrokken.

— (Merk wel dat tot het stichten eene Naamlooze maatschappij : Het onderscheiden van aandeelen in eene gedeeltelijke geldstorting noodzakelijk is voorgeschreven door de wet).

Dat geeft voor al d e a a n d e e l h o u d e r s t e s a m e n de jaarlijksche som van 204 fr. op al de gewichtige verhandelingen, op de millioenen franken die jaarlijks in den Boerenbond worden omgezet.

Is 't niet bespottelijk ?

Al de overige winst tot de laatste duit toe gaat naar de werken en inrichtingen van den Belgischen Boerenbond, terwijl, indien er verlies was, de inrichters of aandeelhouders persoonlijk en alleen zouden verantwoordelijk zijn.

Wij meenen, Heer Deken, dat het wenschelijk ware, dat dit verzet, dat deze onze brief, in de eerste toekomende vergadering uwer Boerengilde, werde voorgelezen, ten einde uwe geachte Gildebroeders juist in te lichten over den toestand eener inrichting ons boerenvolk zoo dierbaar.

Dat onze geliefde gildebroeders zich uit dankbaarheid meer dan ooit in onderling vertrouwen rond hunne gevierde hoofdmannen scharen, die steeds met dapperheid, met zooveel bekwaamheid als onbaatzuchtigheid ons Vrije Katholieke Boerenvaandel verdedigden !

Ontvang, Heer Deken, onze welgemeende gildegroet.

De Leden van den Hoofdraad voor Limburg :

Bernard, pastoor-deken te Mechelen a/Maas ;
De Fauconval, Cortessem ;
Honlet, St-Truiden ;
Huydts, pastoor te Berbroek ;
Leyssen, pastoor-Deken te Beeringen ;
Lynen, te Peer ;
Theunissen, pastoor te Genck.

Tentoonstelling van Luik.

De machienenhalle.

De hallen der tentoonstelling bedekken eene oppervlakte van 17 hectaren en de machienhalle alleen telt er drie, dus meer dan een zesde der totale oppervlakte.

't Is eene ware invoering. Buiten de tentoonstelling van Dusseldorf, die uitsluitend mekanisch en industreel was, werd zulken uitslag nog nooit bereikt.

Wanneer men langs den hoofdingang der tentoonstelling binnekomt, gaat men recht door tot den middengang en eens ten einde van den grooten rechthoek, ziet men de machienzaal zich uitstrekken. Het gedruisch der huilende en fluitende machienen zal de plaats der ligging wel inlichten. De bijzonderste fabrieken van België en van den vreemde hebben daar zich doen vertegenwoordigen. Cockeril toont eene stalen scheeps-as, gedraaid uit eene lengte van 51 meters 70 centim. Al de kenners beweeren dat dit eene ware kunsttoer is en sommigen zeggen dat dit kolossale stuk van 40,000 kilos de « cloa » der tentoonstelling zal zijn. Cockerill toont ons nog eenen motor van 10,000 paardenkracht, verkleiningen van te Hoboken gebouwde schepen, alsook kolossale locomotieven besteld door de regeering. Deze machienen zijn van een nieuw stelsel, zij zijn sterker dan welke andere ook en doen veel profijt in kolen.

Wij hebben laatst het bezoek gehad van een vijftigtal Engelsche ingenieurs ; allen hebben verklaard dat dit gedee te der tentoonstelling prachtig was en inderdaad het bezoek ervan is waarlijk aanlokkend voor nijveraars en specialisten.

Wanneer men deze honderde stalen duivels, die brommen en grollen, voorbijtrekt bemerkt men twee riggels met en zonder groef, door « Ougrée-Marihaye » vervaardigd en die eene lengte van 104 meters hebben. De groote moeilijkheid heeft hier bestaan om deze stukken ter plaats te brengen. Hiervoor heeft men eenen muur der fabriek moeten doorboren en dwars door een huis gaan.

Achter deze halle strekt zich het gebouw uit voor de middelen van vervoer op riggels. Men ziet er wagons van alle maaksel en van alle prijzen, van den eenvoudigen beestenwagen af tot de rijkste internationale wagons, langs alle soorten van rijtuigen en tramways, gebruikt in de verschillende landen, passeerend.

Boven uwe hoofden manoeuvreeren de rollende bruggen. Een die zeer opgemerkt werd, komt voort van den « Titan » van Hoboken.

De attracties.

De Oostersche panorama toont 18,000 meters geschilderden tafereelen uit die streek verbeeldend.

Het effekt is indrukwekkend van werkelijkheid. Deze attractie heeft het voordeel van door iedereen mogen gezien te worden.

Het Verre-Oosten, aan de Vennes opgericht, bezit eene verzameling van uitlandsche typen, bijzondere negers... in 't Verre-Oosten (?) Deze aantrekkelijkheid verdient ongelukkiglijk niet denzelfden lof als de vorige.

Het Senegaals dorp is naar Luik overgebracht met 150 inlandsche mannen, vrouwen en kinderen. Men kan de Senegaleezen zien eten, slapen, spelen, baden, bidden, dansen, enz. Interessante attractie, voor allen zichtbaar.

Noemen wij de ook photorama lumière, geperfectionneerde cinematograaf, zonder schemeringen, die zoo onaangenaam en gemeen zijn aan andere cinematografen ; de waterchute en den in den lucht hangenden ballon Maxim, de koolmijn van Oud-Luik, waarvan wij reeds een woord zegden en die nu gansch voltooid is en eindelijk de « Arènes Liégeoises. »

Instelling van Choux de Paris, O. Lallement, in het Fragnéepark. Ziet de aankondigingen.

Wegwijzer van den bezoeker.

TUINEN open tot 11 ure 's avonds.

HALLS open tot 6 ure s'avonds.

PAVILLOEN DER STAD LUIK, Park der Boverie. open tot 6 ure 's avonds.

PALEIS DER OUDE KUNST, open tot 6 ure, inkomprijs 50 centiemen.

ARÈNES LIÉGEOISES. — Groot Music-Hall. Van 4 tot 11 ure 's avonds, groote voortdurende vertooningen. — Inkomprijs 50 centiemen.

De waarlijk sensatienummers welke het Bestuur van den Music-Hall vereenigd heeft, kunnen door eenieder gehoord en gezien worden. Zij zijn vermakend en zeer belangwekkend.

OUD LUIK. — Open tot 11 ure 's avonds. In het Oud Luik, bezoek aan de *KOOLMIJN.*

* * *

Katholieken, snijdt dit uit en bewaart het. Het zijn de uren der missen na 8 ure in de verschillige kerken van Luik, des Zondags. Wij deelen het meê voor degenen, die des zondags de tentoonstelling gaan bezoeken.

Ten 8 ure : Mis in de hoofdkerk, in Ste-Foy, in St-Jan, in St-Nicolaas, in St-Katherina (paters kannunikken van Latranen), in St-Lodewijk (paters Jezuieten). in St-Pascal, Hesbayestraat (Minderbroeders), in de kerk der Redemptoristen. Hors-Château, in het H. Sacrament (Boulevard d'Avroy), in St Lambertus (paters Oblaten).

Ten 11 1/2 u. gelezen mis in St-Antonius, St-Bartholomeus, St-Christoffel, H. Kruis, St-Denis, St-Jacobus, St-Jan, Ste-Margaretha, St-Vincentius.

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, ZATERDAG 22 JULI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 253 koeien en kalveren, 170 vette varkens en 1495 magere varkens, schapen, 6.

Volksbond St-Maternus.

BELANGRIJK BERICHT.

Alle zondagen van *half vijf* tot *zes* ure, stortingen der leden van de S paarkas. « *De Tongersche Spaarbond* ».

Terzelver tijd kan men zich laten inschrijven als lid in de verschillende afdeelingen van den « Volksbond », en kosteloos al de inlichtingen bekomen die men verlangt. Deze Afdeelingen zijn : De Spaarkas, De Oaderlinge Bijstand « Het Burgerwelzijn », De Pensioenkas, De Veevoerzekering, De Maatschappij der Werkmanswoningen.

De inschrijvingen van nieuwe leden worden insgelijks ontvangen in het lokaal van den « Volksbond » (Hondstraat) 's maandags, 's dinsdags en 's donderdags, 's morgends van 10 tot 12 ure. Men kan alsdan ook kosteloos alle inlichtingen bekomen over hoogervermelde Afdeelingen.

HET BESTUUR.

Werkmanswoningen in het Nieuw kolenbekken van Limburg. — Er zullen talrijke nieuwe huizen moeten gebouwd worden in de Limburgsche Kempen, zoodra als de werken aan de koolmijnen zullen beginnen. Van nu af zijn er huizen te weinig in die streek ; wat zal het dan worden, wanneer de bevolking plotseling eene groote vermeerdering zal ondergaan ? Zeer waarschijnlijk zullen verscheidene nieuwe dorpen tot stand komen in de vlakke heide, zonder te spreken van de vergrooting der tegenwoordige dorpen.

De ondervinding van het Walenland heeft bewezen dat, in zulke gevallen, de grootste gevaren en de ergste misbruiken te vreezen zijn, indien de gemeenteraden niet bijtijds policieverordeningen stemmen om het bouwen van huizen, in slechte voorwaarden, te beletten. Over drie maanden heeft M. de Gouverneur van Limburg de afgevaardigden van de besturen der gemeenten van 't arrondissement Hasselt, welke in het nieuw kolenbekken gelegen zijn, bijeengeroepen om, gezamenlijk met het beschermingscomiteit der werkmanswoningen, te onderzoeken welke maatregelen dienen genomen.

Eene commissie is gelast geworden met het opstellen van een ontwerp van reglement : zij heeft, na lange en rijpe studiën een ontwerp van reglement opgesteld, dat verleden dinsdag aan eene nieuwe algemeene vergaderingen van afgevaardigden der belanghebbende gemeenten medegedeeld geworden is.

Dit ontwerp heeft de eenparige goedkeuring der vergadering bekomen : het zal binnen kort aan de gemeenteraden onderworpen en zonder twijfel door deze gestemd worden, behoudens de veranderingen welke iedere raad zou kunnen nuttig achten.

Het voorgesteld ontwerp is tamelijk uitgebreid ; het handelt over de opening van straten, stegen en doorgangen door bijzonderen, over de bouwingen langs buurtwegen en private dienstbaarheden van doorgang, over de voorwaarden welke de werkmanswoningen moeten vereenigen, over de huizen als woning dienende voor verscheidene huisgezinnen, over de logementhuizen, en over de voorloopige woningen of barakken.

Zeer waarschijnlijk zal hetzelfde ontwerp, min of meer gewijzigd, aangenomen worden door de gemeenten der arrondissementen Maeseyck

Ten 10 u. hoogmis in de hoofdkerk, gelezen mis in St-Catharina, in St-Lodewijk (nabij Longdoz), in St-Pascal.

Ten 10 1/2 u. gelezen mis in St-Vincentius, in St-Denis, bij de paters Redemptoristen.

Ten 11 u. gelezen mis in Ste-Foy, Ste-Maria, St-Martinus, St-Nicolaas, St-Remakel, St-Servatius, Ste-Veronica, St-Lambertus.

Ten 11 1/2 u. gelezen mis in St-Antonius, St-Bartholomeus, St-Christoffel, H. Kruis, St-Denis, St-Jacobus, St-Jan, Ste-Margaretha, St-Vincentius.

STANHOPE

DE

Amerikaansche detective.

(7de vervolg.)

Terwijl Daisy verheugd naar haar nieuwe vriendin liep, vervolgde Lea haren weg, zonder te vermoeden, dat Alan haar volgde.

Zij begaf zich door een portière in de bibliotheek, waar op dit oogenblik niemand was.

Alan aarzelde een oogenblik, haar te volgen, toen stapte hij vastberaden vooruit en zag door de portière.

Midden in het flauw verlichte vertrek stond Lea, wier gezicht, van het masker ontdaan, een uitdrukking van wanhoop droeg. Zij hield een verkreukeld stuk papier in de hand en terwijl zij den inhoud las, steunde zij :

— Alweer ! Hoe kan ik toegeven aan haar verlangen ? En toch — ik moet gehoorzamen... Goed ! ik zal gaan, maar voor het laatst !

Zij stak het briefje in den zak en verliet door eene deur aan de andere zijde de bibliotheek.

't Volgend oogenblik stond Alan in dat vertrek. Hij wierp den domino af en bezag snel het matrozencostuum, dat hij er onder droeg.

— Zeelie zijn niets ongewoons in onze straten, dacht hij. In deze verkleeding kan ik haar gerust nagaan.

Tien minuten later verliet Lea, in donkere kleeding, tersluiks hare prachtige woning en snelde, telkens als een vervolgde omziende, naar haar geheimzinnig doel. Doch niet alleen. Geruischloos als een Indiaan op 't oorlogspad sloop een man haar achterna, een matroos, die nu en dan nijdig mompelde :

— Nu zult ge mij niet ontgaan, tot ik u geheel ontmaskerd heb.

Intusschen was de Vrijheidsgodin door de zorg van Alan Burton een voorwerp van bijzondere opmerkzaamheid geworden voor twee jongelingen uit het gezelschap, waarvan de eene als minnezanger, de andere als Chinees paradeerde. Afwisselend vroegen zij de dame wier geheimzinnige persoonlijkheid hen intrigeerde, voor den dans, en Richard Stanhope, die nog over een uur vrijen tijd beschikte, nam de galanterieën der beide aanbidders bereidwillig, zij het dan ook zwijgend, aan. Hij vond het wel grappig, dat ze zich zoo vergisten.

Eindelijk moest hij er toch aan denken, hun aangenaam gezelschap kwijt te raken ; want het was laat geworden en elke minuut was nu kostbaar. Gelukte het hem nu ook den minnezanger van zich af te schulden, de zoon van het Hemelsche Rijk liet zich niet afschrikken.

Stanhope werd wanhopig ; er stond immers juist heden zooveel voor hem op het spel. Hij moest er zich tot elken prijs uit redden.

Een snelle ingeving volgend, ging hij plotseling naar het open venster, haalde diep adem en zonk toen, als geheel uitgeput, op een stoel neer.

— Amerikaansche dame ziek ? vroeg de Chinees, geheel in zijn rol, ingebroken Engelsch — Tsien-ling waaien ?

En met grooten ijver begon hij zijn waaier heen en weer te bewegen om de gewaande schoone lucht te bezorgen.

Stanhope wenschte den staartdrager naar het land waar de peper groeit.

— Amerikaansche dame ziek ! lispelde de zoon van het Hemelsche Rijk opnieuw.

— Wacht ! dacht Stanhope toornig, ik zal u laten zien, hoe ziek Amerikaansche dame is !

En kunstig een onmacht huichelend, zuchtte hij met flauwe stem :

— O, ik ben zoo zwak ! Water ! water !

Het fopperijtje gelukte. Verschrikt liet de Chinees den waaier op den grond vallen en snelde naar het buffet om water te halen. Dat was al wat Stanhope wenschte. Voor de edele Tsien-Ling terugkwam, zou de zieke dame verdwenen zijn.

Doch hij triomfeerde te vroeg. Bij de deur stiet de Chinees op Millie, die overal zocht naar haar kleine beschermelinge, die zij uit het oog verloren had.

Tsien-Ling beval haar, gauw een glas water te halen, daar er eene dame flauw gevallen was. Terwijl het meisje haastig aan dien last ging voldoen, keerde hij naar zijn schoone terug, die nog altijd bewegingloos in haar stoel zat.

De positie van den detectieve was door dit geval zeer onaangenaam geworden. Stanhope zag in, dat hij zich nog slechts door eene daad van geweld uit het gedrang kon helpen en dus deed hij, wat nog nooit eene « Amerikaansche dame » had gedaan.

Op het oogenblik toen de Chinees zich over hem boog om heel voorzichtig het masker van zijn gezicht te nemen, richtte hij zich bliksemsnel overeind en gaf den niets kwaads vermoedende zoo'n hevigen duw tegen zijne maag, dat hij half versuft achterover tuimelde.

Van dit oogenblik maakte Stanhope gebruik om uit het open venster te springen, wat hem, ondanks het belemmerend gewaad, gelukte.

Toen Millie met water en eenige opwekkende middelen kwam, vond zij tot hare grenzelooze verbazing den Chinees op den grond zitten, droeving voor zich starend, de handen op de maag gedrukt, terwijl van de flauwgevallen dame geen spoor te ontdekken was. De staartdrager kwam langzamerhand tot het besef, wat er eigenlijk met hem gebeurd was, maar hij hoedde zich wijselijk tegenover anderen van zijn avontuur te reppen.

De sprong in de vrije lucht had Stanhope geen kwaad gedaan, daar hij op een balkon terechtkwam, dat om de heele verdieping liep, zoodat hij langs dezen weg in de heerenkleedkamer kon komen. Hij was voornemens zijn daar liggenden zwarten mantel om te doen en naar het bureel der geheime policie te rijden.

Van buiten in de kleedkamer glorend, zag hij achter tot zijn schrik, dat daar eene andere hindernis wachtte. Twee mannen waren er bezig van kostuum te verwisselen. De een gaf den ander zijn kostuum van Malthezer ridder terwijl hij zich in diens eenvoudige policie-uniform stak. Met strakke verbazing sloeg Stanhope dit tooneel gade ; hij had dadelijk de mannen herkend ; zijn vriend Vernet en den agent Harvey, dien de eerste meermalen als helper gebruikte.

Hoe kwam Vernet op het gemaskerd bal ? En wat wilden die twee ? Daarmee brak M. Stanhope zich te vergeefs het hoofd, tot Vernet hem de oplossing van het raadsel gaf, daar hij in overijlde vreugde over de zekere overwinning uitriep :

— Nu, Harvey, als ge ooit zoo'n genialen streek uitvoert als ik op dit oogenblik, brengt gij het nog tot commissaris. Ha, ha, dezen wedstrijd tusschen Amerika en Engeland zal slecht voor den Yankee uitvallen. Dat komt er van als iemand vrouwenrokken draagt.

Daar ging Stanhope een licht op : met één slag begreep hij den toestand.

— Ik heb vandaag een fijn stukje uitgevoerd, vervolgde Vernet, vol zelfbehagen.

— Als het tweede mij ook gelukt, zult ge voortaan niet meer van mij hooren zeggen, Vernet, onze beste detective... Doch de tijd dringt. Ge weet dus goed wat ge te doen hebt !

— Perfect, verzekerde Harvey. Mijn werk is gemakkelijk genoeg.

— Zeker ! Het mijne is lastiger. A propos, als ge in de balzaal eene Vrijheidsgodin ontmoet, houd die dan een beetje in het oog. Ik zou wel willen weten waarneer die het huis verlaat, en hoe.

Daarna gingen beiden heen en Stanhope talmde nu geen minuut om door het venster de garderobe binnen te gaan, zich in zijnen mantel te wikkelen en langs den koninklijken weg, de bedienden voorbij, het huis te verlaten. Buiten zag hij scherp rond. Op eenigen afstand stonden verscheidene rijtuigen.

Stanhope bemerkte hoe eene donkere gedaante op deze toesnelde. Bliksemsnel volgde hij en vernam het adres, dat de man bij het instappen den koetsier toeriep : naar het policiebureel in de X-straat.

Het volgend oogenblik was ook Stanhope in een rijtuig gestapt dat een weinig terzijde van de andere stond.

— Rijd naar de oude plaats, Jim, zoo hard ge kunt ! beval hij den koetsier, die dadelijk zijn paarden in dollen draf zette.

Gedurende den rit gebeurde er iets zonderlings in het rijtuig. De Vrijheidsgodin ontdeed zich van haar draperieën en toen de wagen stilhield aan het doel, stapte er een vreemde figuur uit : een man, in lompen gekleed, met een vuilen slappen hoed op 't stugge, stroogete haar, en pleister over het linkeroog en verscheiden litteekens in het gezicht.

Hij scheen met den omtrek, waar hij zich bevond, goed op de hoogte ; want zonder zich te bedenken sloeg hij een donker straatje in, juist toen eene klok het middernachtuur sloeg.

In de schoone villa van Burton ging inmiddels het feest zijn gang, en geen der gasten vermoedde, welk een vreeselijke slag den vrede van dat huis bedreigde, welke schanddaad in huane onmiddelijke nabijheid werd gepleegd.

Kleine Daisy was, na verlof van haar mama teruggekeerd naar de als vrouw Hobie aangeduide persoon. Met kinderlijk vertrouwen ging zij tot den vreemde, die zulke aardige dingentjes kon vertellen. Het werd laat, maar niemand haalde haar. Millie was verdiept in het zien naar den dans.

— Zoudt ge Asschepoetster in haar koets wel eens willen zien ? vroeg de vrouw honingzoet. Ze rijdt nu door het park. Als ge niet bang zijt, kleintje, kom dan eens mee : ik zal u haar laten zien.

Willig stond het kind het toe en de vrouw trok haar mee naar het terras, dat aan het park grensde.

— Wat is het hier donker ! fluisterde Daisy, nu bang. En ik zie niets !

— Toch wel ! Daar tusschen de boomen schemert licht. Dat is de gouden koets van de Asschepoetster. Kom, hartje, ik zal u optillen, dan kunt ge beter zien.

Zij hief het kind in de hoogte, doch terzelfder tijd werd een scherpe, zoetige geur merkbaar. Daisy liet het kopje zinken en toen lag zij verdoofd in de armen der vrouw die, door het park sluipend, haastig met haren buit verdween.

X.

Juist te middernacht verliet een troep sterk gewapende policieagenten 't bureel der geheime policie, onder leiding van Vernet. De chef Morrison had hem ongaarne de leiding opgedragen over de expeditie, welke eigenlijk aan Stanhope, als met de zaak het meest vertrouwd, was toegedacht. Doch zijn gunsteling bleef onbegrijpelijkerwijze weg en dus moest de troep zonder hem uitrukken.

— Ik zal wachten, tot Stanhope komt, zegde hij, en stuur hem dan achterna ; want zijn bijstand kan u van groot nut zijn.

Vernet deelde deze meening niet, doch hij wachtte zich wel, dit te zeggen.

Vol trotsch zelfbewustzijn trok hij aan het hoofd zijner ondergeschikten naar de dievenwijk. Hij was er wel bekend, maar niet zoo geheel thuis als Stanhope, die er lange onderzoekingstochten had gedaan. Een oogenblik verlangde Vernet naar het bijzijn van hem, die tot dusver zijn vriend was geweest ; doch het volgende oogenblik kregen trots en eerzucht weer de overhand.

Waarom zou de onderneming hem niet gelukken ? Hij was man genoeg om het tegen dat boevenzoontje op te nemen.

Plotseling, in het nauwe, slecht verlichte straat, bleef de detectieve staan ; uit het halfdonker dook een menschelijke gedaante op, die met zonderlinge bewegingen n a d e r d e, met onwellustende stem een straatliedje zingend.

Vernet lichtte de lanteern op, die hij droeg zoodat het licht op de gedaante viel. Het was eene vreemde verschijning : een man in lompen, met een onnoozel gezicht en piepig geel haar. Dezelfde, die kort te voren in eene andere straat uit een rijtuig was gestapt.

Vernet monsterde hem van het hoofd tot de voeten. Blijkbaar had hij een gek voor zich, en nu herinnerde hij zich dat Stanhope hem verteld had van een idioot, die in deze buurt rondzwierf, zonder iemand leed te doen.

— De kerel is gek, fluisterde Vernet zijne mannen toe ; ze noemen hem hier « gekke Charlie ». Hij kent de wijk op zijne duimke. Misschien kan hij ons den weg wijzen.

— Hoe gaat het jongen ? zoo sprak Vernet den idioot aan.

[Wordt voortgezet.]

Maladies de la gorge, du nez et des oreilles. **Docteur Senval**, médecin spécialiste, RUE DES CHAMPS 31 Liége, consultations de 8 à 10 h. et de 2 à 4 h. le dimanche de 8 h. à 10 h.